

- Vedilik ag.** - Che vale sette.
Vedinci ag. - Séttimo.
Velek s. - Panciotto.
Velken s. - Vela di barca.
Velkenli s. - Veliero.
Velkengemisi s. - Battello a vela.
Yem s. - Nutrimento.
Yemek v. - Mangiare.
Yemek s. - Cibo.
Yemekhane s. - Refettório.
Yemin s. - Promessa, giuramento.
Yemiş s. - Frutto.
Yemişlik s. - Frutteto.
Yeni ag. - Nuovo.
Yeniden av. - Di nuovo, novellamente.
Yenilemek v. - Rinnovare.
Yenilenmek v. - Essere rinnovato.
Yenilik s. - Novità.
Yer s. - Terra, suolo, luogo.
Yeraltı s. - Sotterráneo.
Yerli ag. - Indígeno, del luogo.
Yeşil ag. - Verde.
Yeşillenmek v. - Rinverdire.
Yeşillik s. - Verdura, prato.
Yeter av. - Basta, sufficiente.
Yetim s. - Orfanello.
Yetimhane s. - Orfanotrófió.
Yetimlik s. - Stato di chi è orfanello, orfanezza.
Yetişmek v. - Bastare.
- Yetişmiş ag.** - Arrivato, maturo.
Yetiştirmek v. - Far arrivare.
Yetmiş ag. - Settanta.
Yetmişer av. - Settanta per ciascuno.
Yetmişinci ag. - Settantésimo.
Yetmişlik ag. - Che vale 70.
Yirmi ag. - Venti.
Yirmilik ag. - Che vale venti.
Yirminci ag. - Ventésimo.
Yirmişer ag. - Per ventina.
Yiyecek ag. - Mangiábile.
Yiyici ag. - Mangiatore.
Yıkama s. - Lavággio.
Yıkamak v. - Lavare.
Yikanmak v. - Lavarsi.
Yıkılmak v. - Essere demolito.
Yıkım s. - Demolizione.
Yıkmaq v. - Demolire, distrúggere.
Yıkırtmak v. - Far demolire.
Yılan s. - Serpente.
Yılanbalığı s. - Anguilla.
Yılancık s. - Eresípela.
Yılbaşı s. - Primo dell' anno.
Yıldırım s. - Saetta.
Yıldız s. - Stella.
Yıllık ag. - Annuale.
Yırtıcı ag. - Che stráccia, carnívoro.
Yırtık ag. - Stracciato.
Yırtılmak v. - Essere stracciato.